

ДОНАЛД БИСЕТ
ГОЛЯМАТА ВЪЛНА И
МАЛКАТА ВЪЛНА

Превод от английски: Корнелия Лозанова, 1992

chitanka.info

Живееха в морето две вълни — голяма и малка. Така ги и наричаха — Голямата вълна и Малката вълна.

Те бяха големи приятелки и винаги плуваха заедно. Малката вълна се държеше дружелюбно с всички, играеше си и с рибите, и с вятъра, и с другите вълни. Голямата вълна обаче беше много свирепа, блъскаше и рушеше всичко по пътя си.

Особено обичаше да напада корабите. Издигаше се над мачтите, после се стоварваше върху палубата и я заливаше с вода.

Забавляваше се също като се засилваше срещу някоя скала и я връхлиташе с все сила, сякаш искаше да я разбие, да я отнесе, да я унищожи.

Единствено към Малката вълна тя беше винаги добра и сдържаше свирепия си нрав.

Веднъж Голямата вълна и Малката вълна си играеха недалеч от брега. Малката зърна на пясъчния плаж момченце със сладолед в ръката.

— О, и аз искам сладолед! — възкликна тя.

— Имаш го веднага! — отвърна Голямата.

Засили се и заля момченцето, грабна сладоледа и го занесе на Малката вълна, която в миг го глътна. Сладоледът се оказа много вкусен. Ягодов! Като го изяде, Малката вълна попита:

— Какво ще правим сега?

— Какво ли? Само гледай! — отвърна Голямата. — Виждаш ли онези скали? Сега ще разберат какво значи истински удар. Ще им покажа аз! Гледай!

И Голямата вълна се издигна високо-високо, три пъти по-високо от самите скали, и сетне се стовари с все сила, като в резултат подмина скалите и се озова в ниската долина зад тях. Оттам вече нямаше как да се върне в морето. Беше в капан! Колкото и да беснееше, да се блъскаше и пенеше, усилията ѝ оставаха напразни. Не можеше да се спаси от плена.

— Помощ! — развика се тя. — Помогнете!

В това време над долината прелетя патицата Миранда. Тя кацна на една скала и попита:

— Какво се е случило?

— Не виждаш ли, не мога да изляза оттук — отвърна Голямата вълна. — Озовах се в плен. Помогни ми. Моля те.

— А, не искам да ти помагам! — тросна се Миранда. — Та ти налиташ на всички, потапяш кораби, дори рушиш скалите. А преди малко с очите си видях как грабна сладоледа на едно момченце.

В този момент Миранда чу, че някой плаче от другата страна на скалите. Отиде да провери какво става и видя Малката вълна.

— Ти пък защо плачеш? — попита я загрижено.

— Искам да отида при Голямата вълна — изхлипа Малката. — Тя е пленена там зад скалите, а аз не мога да се изкатерию по тях.

— Няма да помогна на Голямата вълна и това е! — не отстъпваше Миранда. — Тя не заслужава. Пък и изобщо няма за какво да се връща в морето. Виж на теб мога да помогна, ако искаш да отидеш при нея зад скалите.

— Искам! — зарадва се Малката вълна.

— Сигурна ли си? — попита Миранда.

— Да.

— Тогава върви след мен.

И Миранда показа на Малката вълна как да стигне до пясъка. После издълба с крак каналче и каза на Малката вълна да го следва, за да заобиколи скалите. Тя я послуша и скоро се озова в долината отзад.

Как само се зарадваха двете приятелки, че отново са заедно, даже се разцелуваха.

— Ах, колко съм щастлива, че те виждам — каза Голямата вълна.

— И аз съм много доволна — отвърна Малката.

— Знаеш ли какво, я да се слеем и да станем една вълна, за да сме винаги заедно — предложи Голямата вълна.

— Хайде — съгласи се Малката и дори подскочи от радост. Така двете вълни се сляха и се образува езерото, прочуто с анемониите си.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.